

Prepir

N. Perni

Katse je beba se
primerjati z izvorniki

M.

1. Bog je pa ustvaril zemljo, nebo,
Da noben'ga človeka na svet ni blo;
Hvala di-vlja dra-j-daj-dom,
Da noben'ga človeka na svet ni blo.

2. Bog je pa ustvaril Adama,
Na svet ga je postajo ga gospodarija.

3. Bog je pa dal, da je Adam gas pro,
Z njegov'ga rebeta je Eva ^{na} prav.

4. Ko se Adam iz spanja zbudi,
Evo zagleda, se širok nasmeji.

5. Eva ga vpraša: "Tam boma šla?"
Da roko jo prime, v senco pela.

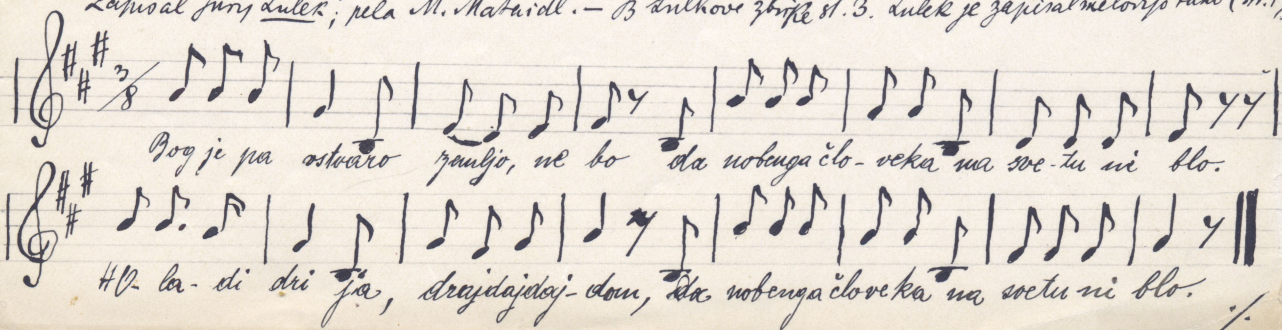
6. Adam in Eva s prancirava sta,
Kačca preklenska na drevesu je blo.

7. "Kaj pa ne jesta tega sadu,
Posta jednaka le svojice Bogu!"

8. Eva ga vzame, Adamu da,
Lidaj sta grešila, grešila oba.

9. Bog pa pokliče: "Adam, kje si?"
Lidaj mu je jabka v gxtancu teči.

Lapisal Jurij Lulek; pela M. Mataidl. - B. Lulhove zbirke št. 3. Lulek je zapiral melodijo tako (str. 1).

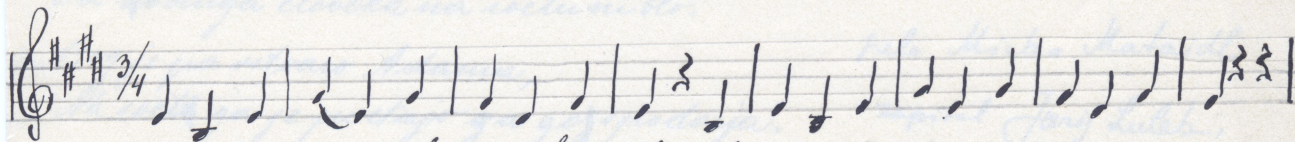
Suha (blizu Labodi)
na Koroskem

pela Mica Mataidl

zapiral Jurij Lulek,
februarja 1902

(rhp. 26., št. 3 - v ŠZ)

(Po pesni Lojze Šalamun v Hopnu pri Makolah, mel. str. 32.)

Bog je pa ustvaril zemljo ne--bo, da - - -

trajlaj - - -

Da - - -

1. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota?"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
2. "Adam in Eva i prevarirava ota,"
"Kajta, prekleška na drevcu je bla."
3. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota?"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
4. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
5. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
6. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
7. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
8. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
9. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
10. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
11. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
12. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
13. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
14. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
15. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
16. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
17. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
18. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
19. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."
20. "Kaj pa ne grešila, Lani bova ota,"
"Pa ubo je prišlo, jo semo jela."

Vesni Bog, ki ose živi,
 Ki vsaka ptička žvrgoli.
 Men pa pojo prav žalostno.
 Za mojo rajžico.

Srečno, srečno očka vi,
 Koljkrat ste mi kuha odrezali,
 O, zdaj bi meo za Vas skrbet,
 Bom morav pa iti po svet.

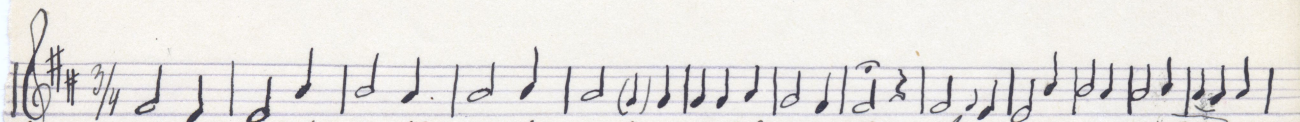
Srečno, srečno Mamec Vi,
 Koljkrat ste zame gor vstajali.
 O, zdaj bi meo za Vas skrbet,
 Bom morav pa iti po svet.

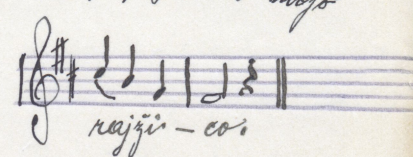
Srečno, srečno hišica,
 Ko noter je tekla zibelka,
 O, zdaj bi meo za Vas skrbet,
 Bom morav pa iti po svet.

Srečno, srečno bratci, sestre,
 Podajmo si desne roke,
 Zdaj si me bomo vidli oč,
 Jaz pojdem pod, ostet meč.

Srečno, srečno znanci Vi,
 Vj koljkrat smo skupaj
 Lepaj pa ne bomo nikdar več,
 Oj naše vedelje je preč.

Srečno, srečno ljubica
 No sogja bela posteljica.
 Kolkokrat sem se pri tebi
 Zdaj bom pa svoovo ^{nasprav} jenao.

 Vesni Bog ki ose ži- vi, ki vsaka ptička žvrgoli. Men pa pojo prav žalostno za
 moja

 rajži - co.

Poljskega življenja na svetu k'ni,
Kakur ga majo ti ledik ljudi.
Kui še starejši imajo,
Tistim pač nič ne fali.

Tanti ti mladi so nični ljudi,
Pridejo skupaj zaprajejo si;
Liniom so radi veseli,
Ker jih je le ta svet veseli.

Tad deklica imajo veselozre,
Prade vidijo fante mlade;
V garteljni rože imajo,
To jih pa prao veseli.

Ta Katerja pa rada taj v gartel čat gre,
Pa rada pogleda na rožice svoje.
Gua okal rožice spomencir
Tu si lepe pesmi poje.

Tam mirno pa pride en Jegerli mlad,
On vidi to kartat o garteljni stat.
On ji hitro zakliče in peč:
"Ti moraš mi eno rožico dat."

Shorebiti se pride kter drave k mēne,
Tisti bo moja rožico imeo.
Jaz mu bom durci odprava,
On se bo zagrev pri mene.

Katrica odtrga tri pože lpe.
"Greve pa pridem mlad jager po rje,
Jaz bom iz planina zad hodot,
Jaz se bom mevdor grede."

Skatena nabira si rožce lepe,
 Gravno si pa lepe pesmi proje:
 'Ja drevo bo (ležo) pri men.'

On grišno ^{legertli} prišo,
^{ba} legor priuncu.

Ta jezerli pride s planince nazaj;
Pa je ura na turnu deset,
Pa okus oru Katerca ključ,
In kočje svojo rozjo inet.

Lebata gor ostani pod okno en mao,
Ti boš ja vidva, kark temna noč je.
Morebit mi laterna co possediš,
Da si bom svetou gredo."

"Jaz svojih ne majhno laternco imam,
Laternica moja je prava.
Al hočeš laternco imeti,
Morš iti sem k mene in mat."

Ta jager pa h Katri v kamere gre,
En mural per postelji stoji,
En hitro laternico tegna,
Ta Katar se dobro suneji.

Gol'na zivljnja ma svet-ku k ni, karkor ya maj-o-te le-dik ludi.
 Ki se staj se i - ma-jo, o j
 Stajim pa ni u sta - li.

Kdo te bo troštal, troštal ljubica,
Ko te jaz zapustil bom?
Troštal me bojo, bojo rožice,
Ki po travnikih rastejo!

Kdo te bo troštal, troštal ljubica,
Ko te jaz zapustil bom?
Troštal me bojo, bojo ptičice,
Ki pod nebom letajo!

Kdo te bo troštal, troštal ljubica,
Ko te jaz zapustil bom?
Troštal me bojo, bojo ribice,
Ki po dravci plavajo!

Kdo te bo troštal, troštal ljubica, kdo te bo troštal, troštal ljubica, kdo te bo troštal
troštal ljubica, ko te jaz za-pustil bom.

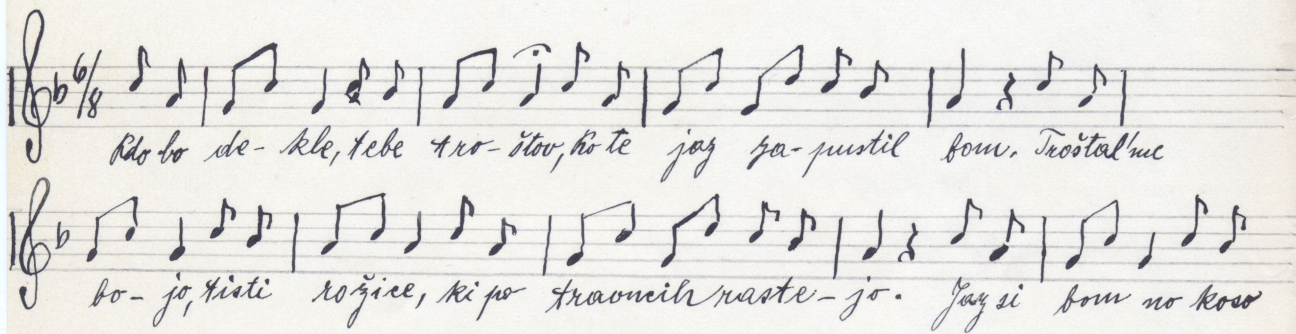
"Kdo bo, dekle, tebe troštov,
Ko te jaz zapustil bom?"
Troštal me bojo tiste rožice,
Ki po travnicah rastejo.

"Jaz si bom no koso kupil
Naj te rože pokosim."
Heje rože so ja nedolžne,
Naj ti fantič zapeliv.

"Kdo bo, dekle, tebe troštov,
Ko te jaz zapustil bom?"
Troštal me bojo tiste ptičice
Ki pod nebom letajo!

"Jaz si bom no puško kupil,
Naj te ptičke postrelim!"
Heje ptice so ja nedolžne,
In ti fantič zapeliv.

"Kdo bo tebe, dekle troštov
Ko te jaz zapustil bom?"
Troštal me bojo tiste ribice,
Ki po vrvah plovajo!
"Jaz si bom no mrežo kupil.
Naj te ribe polovim!"
Heje ribe so ja nedolžne,
Naj ti fantič zapeliv.

Puaki se okup zbirajo,
Na vaiko pomarširajo.
Moj puabič se med oseh pozna,
Lep zelen pušček ma.

Z razmarina nemškega,
Moj z' nagelna rudečega,
Tjaj sem mu dala tihtikrat,
Ko je na vojako šel.

Tja do morja pridejo,
Na barko se posedejo,
Barka gre od kraja proč,
Ne bom ga vidva več.

Barka je zaplavala,
Jaz sem se na yakokawa,
Sklenila sem bele roke,
Tlačiva sem soze.

Še vsekajite bom barava.
Oj, kje boš puabič dreve sprav?
Tam, na škoki ymajnici,
Na kratki zeleni!

Tista škoka ymajnica
Bo moja mehka postelja,
In ta svetla mušketira
Bo moja ljubica!

Puaki se okup zbirajo, na vaiko pomarširajo. Moj puabič se med
seh pozna, lep zelen pušček ma.

Ura je že dvanaajst bila,
 Šivāl sem pa glas gospoda:
 Smrt na duri pokloka,
 Al mlada, mlada Micka ni domer.

In zagradl smo po zdravnika,
 Da bi Micki zdravji dali.
 Ne pomagaj zdravji oči,
 Jajne, jajne uce so že preči.

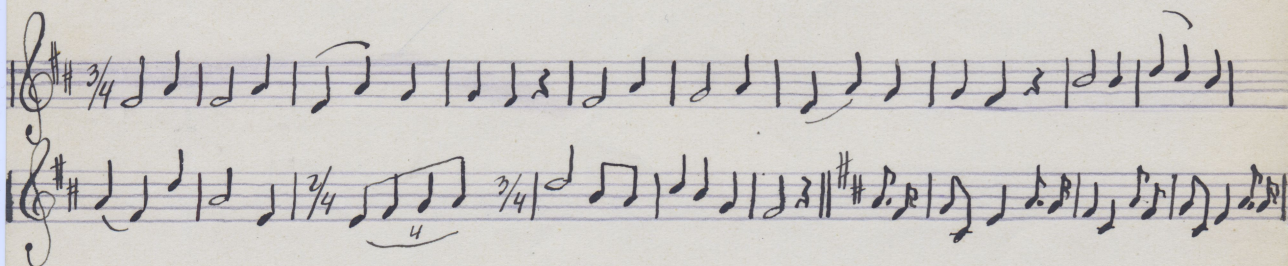
In zagradl smo po gospoda,
 da bi Micki trošta dali.
 Ne pomagaj trošta več,
 Jajne, jajne uce so že preči.

Mamka so se prestrašili;
 Ko so Micko zamudili.
 So se nito jokali.
 Za to rajno, rajno Miciko

Lečno brati in sestrice,
 In prodajmo si ročice.
 Dozdej smo se ljubili med reboj,
 Letaj bom morla, morla vzeti slovo.

Na moj grob ne pozabite,
 Bele bilije nasadite!
 Dokler truplo trokrela bo,
 Bele, bele bilije naj cveto.

Na moj grob ne pozabite,
 bele bilije nasadite,
 Da vam za spomin to bo,
 Od mlade, mlade micki, kjer
 leži.

Marija gre na daljno pot,
V Jeruzalem na božjo pot,
Na rokah nose Jezusa,
Oj Jezusa zveličarja.
Šečala jo je deklica,
Oj lepa mlada romarica.
Marija jo je prosila,
"Al bi kaj nesla Jezusa?"
"Se male čas mi nesi ga,
Laj bom ti dobro plačala."
"Ja nič ne nesem Jezusa,
Laj vidiš, da sem prava žudana."

Marija gre na daljno pot,
V Jeruzalem na božjo pot,
Na rokah nose Jezusa,
Oj Jezusa zveličarja.
Šečala jo je deklica,
Se lepša mlada romarica.
Marija jo je prosila,
"Al bi kaj nesla Jezusa?"
"Se male čas mi nesi ga,
Laj bom ti dobro plačala."
"Ja nič ne nesem Jezusa,
Laj vidiš, da sem ovsilavasta."

Marija gre na daljno pot,
V Jeruzalem na božjo pot,
Na rokah nose Jezusa,
Oj Jezusa zveličarja.
Šečala jo je deklica,
Oj lepa mlada romarica.
Marija jo je prosila,
"Al bi kaj nesla Jezusa?"
"Se male čas mi nesi ga,
Laj bom ti dobro plačala."
"Oh rada bi jaz nesla ga,
"Al slabo sem obličena."

"Birokice mu zmazala,
Tu bi se mu zamerila.
Marija jo je vprašala.
"Laj boš za to zahtevala?"
"Nič drugega za to mi daj,
Kot moji duši sveti raj."
Marija je Jezusa vprašala.
"Laj boš pa dal štirimankama?"
"Eni bom dal veliko otrok,
Veliko otrok, veliko nadlog.
Drugi bom dal zardost blaga,
Po smrti, pa o prekleto
doma."

Vstani, vstani Micka gori
Svati te že čakajo.

Jaz pa nimam čim vstati,
Ker ženina že zbranega mam.

Za ženina mam pa zbranega
Ljubga vsmiljenega Jezusa.

Za družico mam pa zbrano
Ljubo devico Marijo.

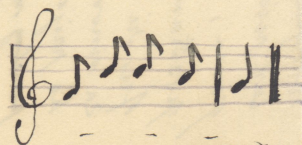
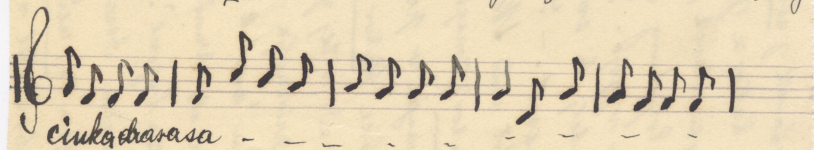
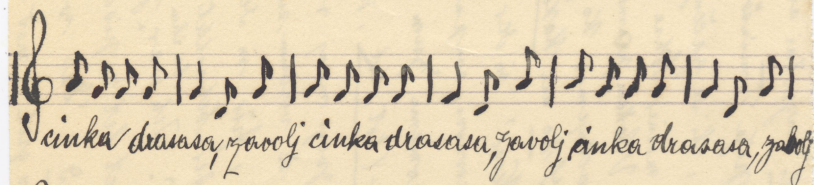
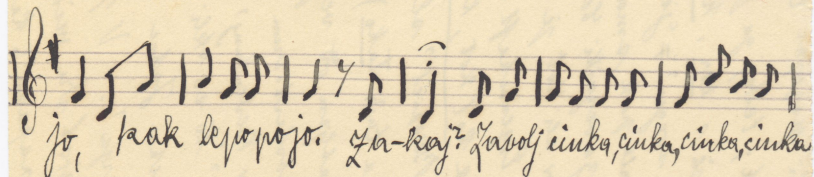
Za druga mam pa zbranega
Ljubga svetga Jozefa.

Za svatovičiro mam pa zbrano
Vso nebeško bratovščino.

Za godce mam pa zbrane
Vse te jeknane gove.

Kteri mi bojo tukaj zoonili
Ko me bojo porokopali!

Oti šimentane citre, kak lepo rajo,
Kak lepo rajo, kak lepo rajo.
Zakaj? Zavalj cinka cinka ...

izvsem, izvračni ali pogojni (ne "notovemu ali identičnemu").
Taki prisilavci so al izvračni ali pogojni; tedi je je najbolje spremembi v popoln
ponem, kakor se kaže Tomirsk; tedi je je najbolje spremembi v popoln
posttranski stavki, ki se začnejo s ker, ki, ko, če: 'in' ali 'kako' niso
prijeti v Erzählung meniškega 'sorgen' = 'gib', ki sem spet oče moram skrbeti.
za sinov vzgoji. V Wollen poznate pač smajno klobč: tudi samo ko, kot:
ko prijatelj: bi sicer, ko zavestni lekor so glasovali: lekor se je
lekor naravnost. - ko ali kakor ali kot je lekor ali als tudi v pomenu
'nach Art und Weise' 'in der Eigenschaft als'; Franki niso računali ko
(kol, kakor) Erzählung, ampak kol (kot, kako) razgovor. - Nemški als
v naštevajoči v pomenu zum Beispiel 'slovenino prav tako s kot, kako
Mnoge plíce, kakor (kot, kot, na tudi tako) govi, race, otve in jejo plavati.
Ko se mi ali v tej zvezi manj razloži od večnikov kakor in kot, katerima
se lekor pristavljata se verbun substantivum so (nicht): kakor to, kot so.
V pomenu anstatt, für, in der Bestandung slovenino als s prologom za:
'Das wurde als Kind betrachtet' to so skli za Kind, imeli za Kind; Gast
so skli za logove. 'Ich war zehn Jahre als Schreiber in Konstantin: 'Bil
sem pri njem deset let za pisarja'. V pomenu zu, unter slovenino als
s prologom zu, mit: 'Das wird ihre mir nicht als fehler ausgesehen', 'Pa
mi ne bo skli v greh, mit napake', kakor pa.

Moj puatič je z gornega kraja,
 Le z mirom te druge napaja,
 Te drugim on vince kupuje,
 Z menoj pa v kamenco gre.

"Jaz ne bom več tvoja merica,
 Saj ti mi ne kupiš več vinca,
 Povabljen je krenček nazaj,
 Se hitro nazaj mi ga daj."

Se prej da bom krenček ti vračal,
 Ter bom se drugač obracal,
 Ti bom še naredil en špas,
 Da te zibelka tekota en čas.

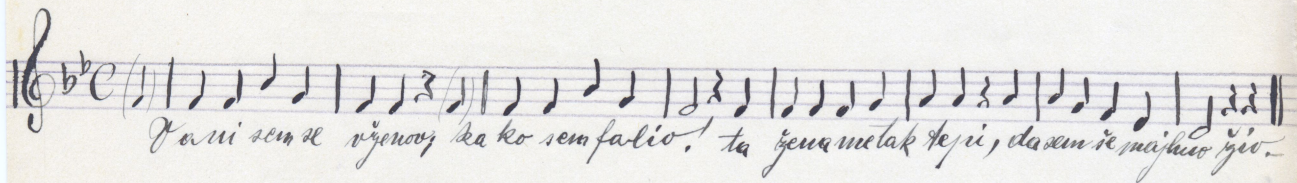
Moj puatič je z gornega kraja, le z mirom te druge napaja, Te drugim on vince ku-
 puje, Z menoj pa v kamenco gre. Moj puatič je z gornega kraja.

Vini sem se rojenov.
Kako sem jaz falio!
Ta žena me tak tepe,
Da sem še majhno živo.

La kruha sem je proro,
Al rajtaš, da bi ga dalo.
La vase me propade,
Pi durih ven pelav.

Ta preč se se je pridru,
Gj. kaj bom jaz zdej' gačeo.
Ta ženka je pa umroa,
Kako sem jaz veseo.

To preč smo zazidali,
O hvala bod Bogu!!
To ženko pokopali,
Gj. fuhu, huhu hui.

Kaj boš pa grešnik ti gračev,
Ko boš iz tega sveta šeo.

Smrt pa ko strašno huda bo,
Lodba se vselej hujša bo.

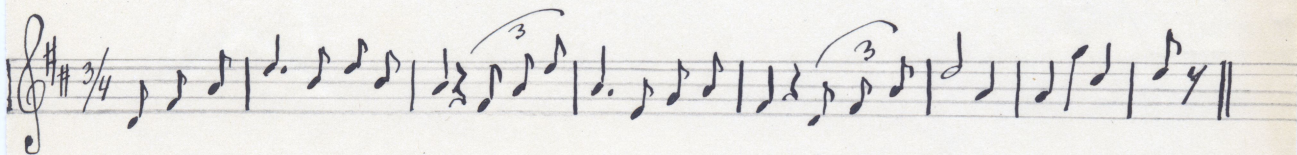
Kud duh ti bo na strani stao,
Črne bukle v krempeljah dajav.

Jezus ti bo na strani stao,
Grehe ti bode benkaj braw,
Grehe ti velke in majhene.

Jezus ti bo pa tako djal:
Jaz sem ti čisto dušo dao,
Čim pa si jo v greh zapelav.

Jezus ti bo še tako djal:
Jaz sem ti angela varha dao,
Čim ga pa nisi bolj sproštaval.
Kjerkoli si hodov, kjer si bi,
Angela nisi nič častio.

Doo si legov, gor si vs taw,
Angela nisi hvala dero.

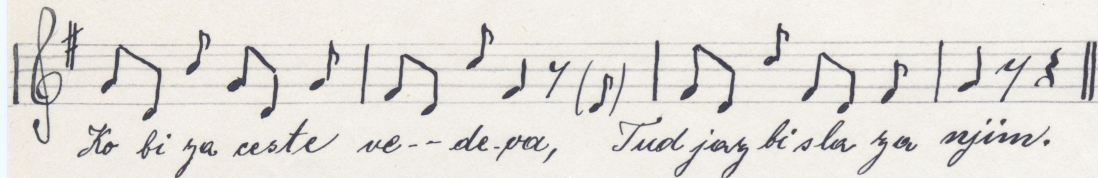
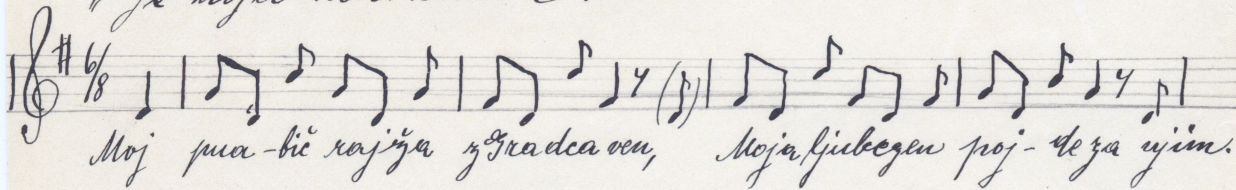

Moj puabič rajža z Gradca ven,
 Moja ljubezen pojde z njim,
 To bi za ceste veadeva,
 Tudi jaz bi zšla za njim.

Oj hribi, ponižajte se,
 Doline, povišajte se,
 Da bojo ceste vse ravne,
 Oj keri moj puabič gre.

"Le nekaj bi te barala,
 Či kje boš puabič dreve sprav."
 "O kam na široki ginjašnici,
 Na trati bom ležal."

"Kaj bo pra tvoja odejica?"
 "Oh moja bela suknica."
 "Kje je pra tvoja ljubica?"
 "Je moja mišketica."

Lnoči ji biva v struk, o brati,
 Sem videlov smrt pred menoj stati.
 Pa sem sladko vince pila,
 In prav dobre volje biva.

Smrt pa vzdigne svojo koso
 Čez mojo glavo in reče:
 "Pijane, ti greš pa zdaj z menoj,
 Vino pa ne gre s teboj."

Al bi me že rada meva,
 In ga stegra svetla vzevera,
 Glej, kaj vina se stoji;
 Smrt, se ti se ga napij."

Smrt pa vzdigne mojo vrečo
 In napije meni srečo
 In postavi spet nazaj
 Mojo vrečo na svoj kraj.

"Mislim sem, da me boš pustila."
 Pa mi je šele pretila:

"Misli, ko si do me pit,
 Da te moram zdaj pustit."

Jaz pa glažek spet nalijem,
 Ino smrti ga napijem.
 Priz je vun popiva ga,
 In se pijana proč pada.

Lodaj za nauk vam damo hranit:

" Al se hočete smeti branit,

Najte, da napijese,

In pijana od vas gre.

Smrt pa tretkikrat prikina.

Lodaj pijanc pa vinca nima.

Pijanc ji piti več ne da,

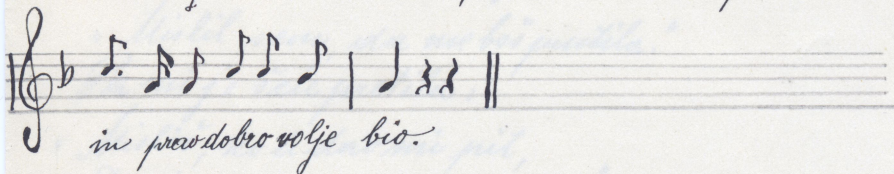
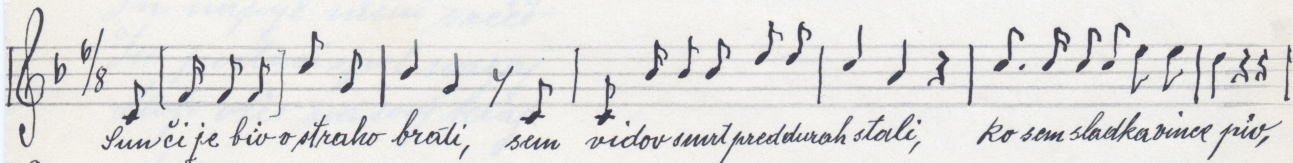
Priz je pokorila pa.

" Pijanci, le pa malem pijte,

In na smrt ne pozabite.

Če vas doakrat ne olavi,

Tretkikrat vas pa stabi.

Na polju, na polju na hiša stoji,
Ta hiša lepa, ko je Jezusova.

V hiši, o hiši na miza stoji,
Ta miza lepa, ko je Jezusova.

Na mizi, na mizi en kelih stoji,
Ta kelih lep zlat ko je Jezusov brat.

V kelhu, v kelhu tri kaplje krvi,
Tri kaplje krvi ko so Jezusove.

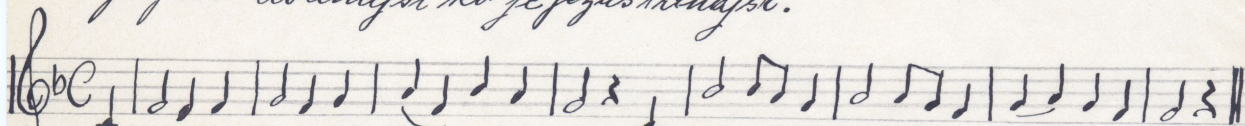
Ta prva je padla na vinske tete, ^{žitne} polje
Na vinske tete, ko so Jezusove.

Ta druga je padla na vinske tete,
Na vinske tete, ko so Jezusove.

Tretja je padla na visoke gore,
Na visoke gore, ko so Jezusove.

Po gori, po gori na cesta leži,
Cesta lepa, ko je Jezusova.

Po cesti pa pride jagroo do anajst,
Jagroo do anajst ko je Jezus tih najst.

Na polju, na polju na hiša stoj-i, ta hiša le-pa, ko je Je-zus o-va.

Jaz sem pra smiči na 'nem kraju bio,
Da se nikoli knisem bio.

Tam sem pra vidov tri lepi,
Črna se mi dopadla je.

Jaz pra vprašam orea mojga,
Al bi kej hotela bit moja?

Orea mi pra o'kole antwort da
Da ma že drugja puabica.

"Le maš glik drugja puabica,
Jaz mam pra drugo ljubico."

Tipa okuoli s' truli se,
Da maš tri uce srebrne."

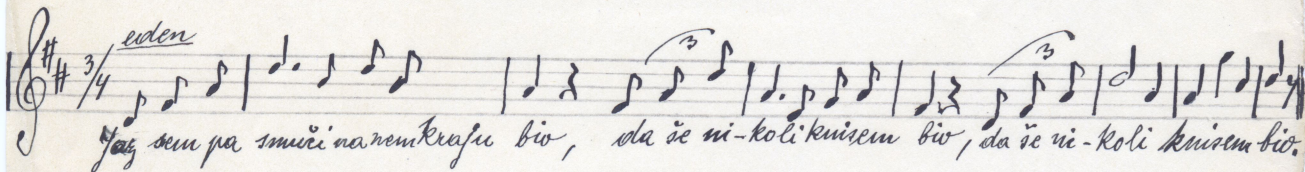
"Mej ti tri uce srebrne,
Jaz mam pra tristo rajniš."

"Mej tristo rajniš bal pra pet,
Saj moja dečva ne boš več."

"Bi le doo legoo bi kne stav,
Saj ne boš s' tooje slovo jemaa."

"Jaz bi doo legao, bi kne stav,
Lo bi se črnih bovk ne bav."

"Al se pra črnih bovk bojiš,
Zukvaj pra da dama kne leziš."

Noč je en fajn večer,
Jutri bo žaobern dan,
Jutri bo žaobern dan.

Mišal sem ptičke spet,
Fante pa juckat spet,
Fante pa juckat spet,

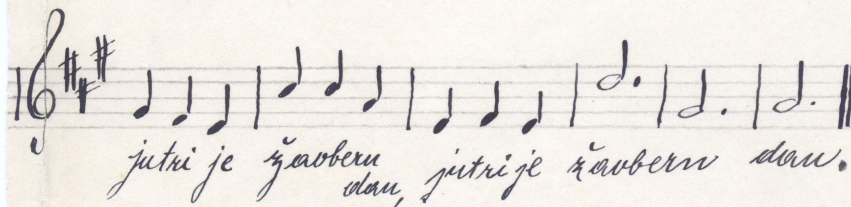
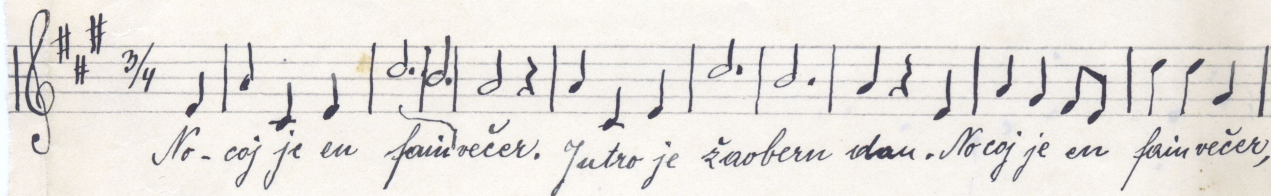
Fanti pa juckajo,
Dali pramorašajo,
Ven na francozsko.

Puabič le vstani gor,
Gremo za Jezusom;
Gremo za Jezusom.

Tam se baje skušali,
Sabljice sukali,
Kri baje prelivali.

Kuge lica perleti,
Puabič pa obliži,
Puabič na stran leži.

Marija je mimošla
Mil ga pogledala
Po mnenji zaklicala:

(Slovenski Lulek na Kos.)

Po gartelcu španciravala
Je lepa grajska deklica.

"O dobro jutro deklica,
Mi boš kaj dala pišleca?"

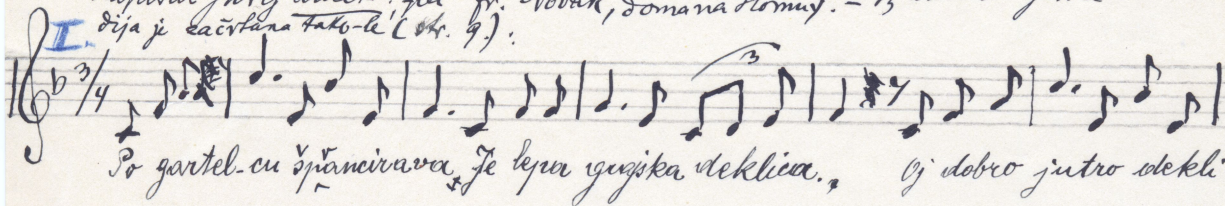
"Jaz sem že dala pišlec lep,
Bo skoraj temu sedem let;"

*Ko je moj ljubi na vojsko šoo,
Pa do udaj ni zadržal.

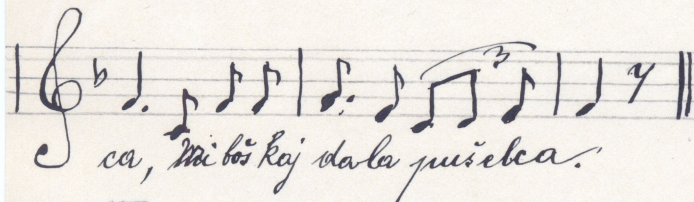
Že sedem let sem čakala
Pa sedem let bom čakala;

Lie pa o štirinajstih letih ne bo,
Pa pojstem o kloster svetenec."

Napisal Jurij Lulek, pel fr. Novak, (Slovenski Lulek). - Iz Lulkeve zbirke št. 23. Melodija je začrtana tako-le (ok. 9.).

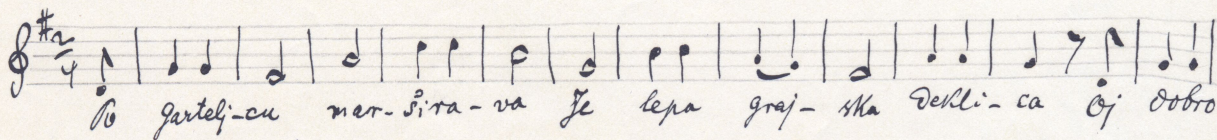

Po gartel-cu španciravala, Je lepa grajska deklica., Oj dobro jutro dekli-

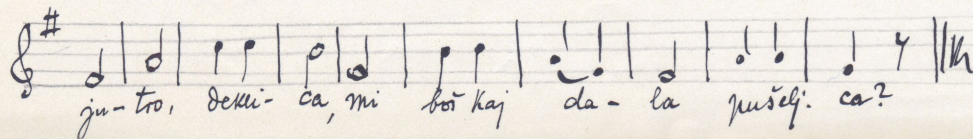

ca, Mi boš kaj dala pišleca.

II.

Po gartel-cu mer-si-ra-va Je lepa grajska dekli-ca Oj dobro

ju-tro, dekli-ca, mi boš kaj da-la pišleci-ca?

(Luka na Kor.)

Prišla ji, prišla ta ljuba spomlad,
Začele deklice so ertič kopat,
Vrtič kopale in mило pojo,
Mariji čast, hvala dajo.

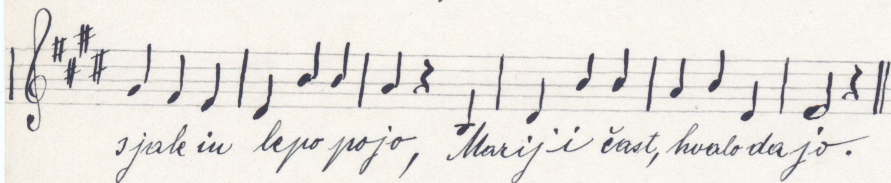
Prišla je, prišla ta ljuba spomlad,
Začele dekleta so rožice sjet,
Rožice sjale in mило pojo,
Mariji čast, hvala dajo.

Prišla je, prišla ta ljuba spomlad,
Začele dekleta so rožice plat,
Rožice plele in mило pojo,
Mariji čast, hvala dajo.

Prišla je, prišla ta ljuba spomlad,
Začele dekleta so rožice tregat,
Rožice tregale in mило pojo,
Mariji čast, hvala dajo.

Prišla je, prišla ta ljuba spomlad,
Začele dekleta so krenčke spletat,
Krenčke spletale in mило pojo,
Mariji čast, hvala dajo.

Zapisal Jurij Lulek; pela M. Matajnc. - Jz Lulkove zbirke št. 19. Melodijo je
zapisal Lulek tako - le:

Spodjunske dol.
(~~L. Luke na Kon~~)

Granka je pa cočava,
Veter noter vleče,
Dčova je pa zjavljena,
Puabe k sebe vleče.
Tralalala...

3

Zapisal Jurij Lulek. - Iz njegove zbirke
št. 18 a). Pozi se po melodiji pesmi: Bajta
je pa skhana.

III. Karalo Imensko.

- Baudouin de Courtenay 42, 47, 50, 71, 74, 78, 118, 119. " Belé 4. " Bohorič 46.
 gmann 36, 121. — Cantkof 19. Egale 35, 37, 41, 67. — Gaintko 50, 60-62,
 kin 11, 84. Danicid 25, 39, 121. Delbrück 118. —, Edinost 60. —
 90. — Fuček 28, 29. — (Gebauer 119, 125. Glavanid 118. F. 9. 69.)
 53-56, 59, 85-86. — Habdelic 28, 91, 95, 96, 97, 99. Harčik
 . Hipolod 48, 49, 50, 53, 54, 55. Holováčsky J. 76. — Hlešič 45, 46.
 78, 79, 84, 105, 108, 109, 118. Ivanou. Mironj 45, 13-12, 22-25, 27, 28,
 1, 112, 113, 121, 125, 126, 130. — Jagič 60. Jancz Šestokriški 50, 129.
 0, 66-68, 86, 88, 103. Jarnik 64. — K. 4, 50-69. Kastelec Mat.
 dič 11. Kapitar 49, 56-59, 65, 121. Kossid 6. Kref. 79, 130.
 Kuzmics 6, 39, 61, 106. — Samurski 3, 16, 24, 34, 36, 37, 41. Lavic
 e 69. — Levec 1-5, 8, 12, 15, 17, 22, 23, 35-38, 41, 42, 52, 55, 63,
 1, 90, 94, 102, 103, 105, 108, 109, 113, 114, 117-119, 122, 123, 125,
 vstik 33, 36, 67, 68, 70, 130. — Majar M. 3. Malavadič 65-67.
 18, 29, 33, 39. Mann J. 68. Megiser 39, 53, 54, 92. Melčko
 64. Meuer 9. 117. Miklošič 6, 8, 11, 12, 14-12. 34 31. 30 in.

1 kus 7. 44.

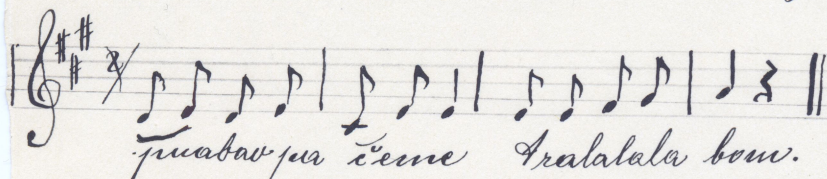
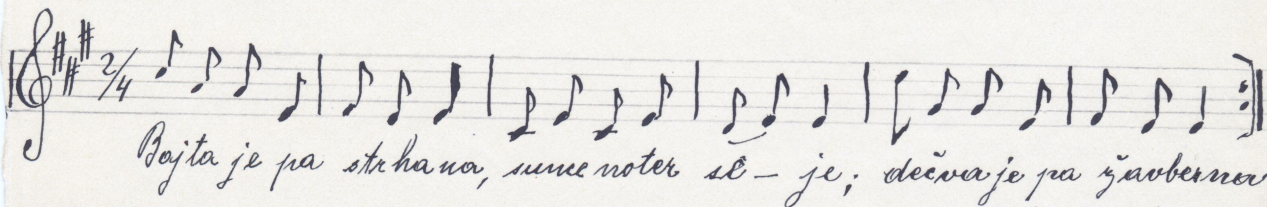
1 Leskén 10.

(Preč v Rožu.)

Bajta je pa strhana,
 Sunce notke se je,
 Dečva je pa g'oberna,
 Puabov pa čem^e (~~ssimur~~)

Aralalala lalala,
 lalalala loja,
 Aralalala lalala,
 Aralalala bom!

3
 Kapral Jurij Lulek; pel Joh. Kurach ... — Iz ljubave zbirke št. 15a. Lulek
 je zapisal melodijo tako-le (V. 6.)

Enako se poje: Janka je pa cotava it.

Drugi zapis v istega zbirke se loči v tem: 4 Puabov] G'rijev.
 (18a)

Štirje fantje špilajo
Za eno žaoberno kelmarco,
Za eno žaoberno kelmarco,
Zavoljo juhuhuhu!

(Luha na Kot.)

Kelmarca to slišala,
Na drobno se je zasmejava,
Na drobno se je zasmejava,
Zavoljo juhuhuhu!

To prvo karto vržejo,
Dobio pa jo je en star možak,
Dobio pa jo je en star možak,
Zavoljo juhuhuhu!

Kelmarca to slišava,
Na glas se je zajokala,
Na glas se je zajokala,
Zavoljo juhuhuhu!

To drugo karto vržejo,
Dobio pa jo je en mlad soldat,
Dobio pa jo je en mlad soldat,
Zavoljo juhuhuhu.

Ta stari pravi: „Gremo cekini
Ta mladi pravi: „Gremo ^{šet}travo
Ta mladi pravi: „Gremo ^{šet}travo
Zavoljo juhuhuhu!“ ^{šet}

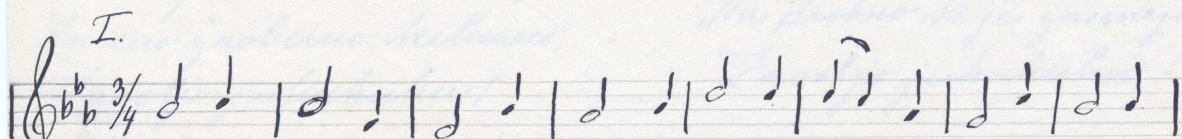
„Rajši grem jaz travo ^{šet}žet,
Lakor te starega deda vzet,
Kotkor te starega deda vzet,
Zavoljo juhuhuhu!“

Travo požejem, pa je vi,
Starega deda 'nkol h' krajini,
Starega deda 'nkol h' krajini,
Zavoljo juhuhuhu!“ ^{vi}

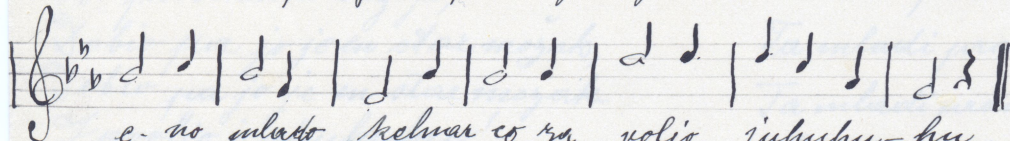
Te starišemu se sliši štrik na vrat,
Te mladiškemu se sliši en pristan zlat,
Te morderemu se sliši en pristan zlat,
Zavoljo juhuhuhu!

3

Zapisal Jurij Lulek; pel Janez Kot. - Iz Lulkeve zbirke št. 17. Melodiji
je zapisal Lulek ti-le (št. 6 in 32).

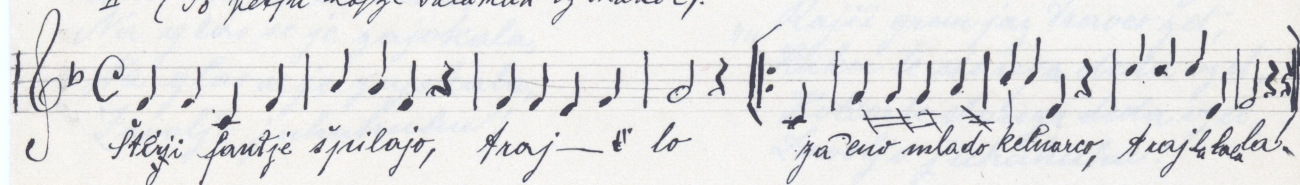

Štirje fantje spila-jo za eno mlado kelnar-co, za

e- no mlado kelnar co za voljo jukuhu-hu.

II (Po petju Lajze Salamon iz Makol):

Štiri fantje spilajo, kraj- v lo

ja eno mlado kelnarco, kraj- bda!

(Luka na Kor.)

Marija gre na daljni pot,
V Jeruzalam na božjo pot.
Na rokah nese Jezusa,
Oj Jezusa zveličarje.
Srečala jo je deklita,
Lepa, mlada namarica.

Marija jo prosila:
"Al bi kaj nesla Jezusa?
Le mali čas le nesi ga,
Te bodem lepo plačala."
"Za nič ne nesem Jezusa,
"Taj vidiš, da sem vsa škarasta!"

Marija gre na daljni pot,
V Jeruzalem na božjo pot.
Na rokah nese Jezusa
Oj Jezusa zveličarja.
Srečala jo je deklita,
Lepa, mlada namarica.
Marija jo je prosila:

Marija jo je prašala:
"Kaj bi za to zahtevala?"
"Nič drugega mi ne daj,
"Kak moji duši svet naj!"

"Al bi kaj nesla Jezusa?
Le mali čas, le nesi ga,
Te bodem ~~dobro~~ lepo plačala."
"Za nič ne nesem Jezusa,
"Taj vidiš, da sem vsa škarasta!"

Marija gre na daljni pot,
V Jeruzalem na božjo pot.
Na rokah nese Jezusa,
Oj Jezusa zveličarja.
Srečala jo je deklita,
Lepa, mlada namarica.
Marija jo je prosila:
"Al bi kaj nesla Jezusa?
"Le mali čas le nesi ga,"
"Te bodem dobro plačala."
"Jaz bi ja nesla Jezusa,
"Slabo sem obletena!
"Bi mu pocice umazala
"Zravno bi se mu zamerila."

3
Zapisal Jurij Lulek; povedala Antonija Lulek 28.6.1902. - B
Lulkove zbirke št. 15.

Solnce za vpro gre,
Meseč sešče gore,
Gromaj sem spoznov jaz
Mojo dekle.

"Dreča, le srečna bod,
Jaz se podam odloč:
Lecar mi kličeal je,
Bom zdaj soldat.

"Olačov bom fajmoštna,
Možnarja od krsta,
Dreča boč zibava"
Lutka svojga."

"Lutček bo v zibki sprav,
Jaz pa na vakti stvar
Če ti boš jokala,
Jaz pa smejao!"

"Pratic, le kar tako,
Men'bi blo č'vč hudo,
Jaz bi ja točava
Lutke sozge."

"Toči ^{vet}le sozge,
Meni ni več zate,
Jaz 'mam se zbruno ino
Druge dekle."

3
Zapisal Jurij Lulek; pel flor. Riko mara 1902. - 7, Lulkeve zbirke
št. 6.

(8)

d
Je majhenka kajžja,
Je malo grunita,
Poi pa dolgo ležava,
Pro pa delje lepa.

J. C. & S. L. L. L.

Mr. C. C. C.

20 June 1911 3 1/2. Mr. C. C. C. C.

(Hav.) Smith

James

M. J.

Prvi del.

Moj gl., Kedar tu memogrem
 Prav milo se brem,
 Tje na taisti kraj;
 Ti hodil sem d nekodaj
 Oh zolaj pa nikdar več
 Veselje preč je preč,
 Ker moja žalne ydajne
 mara več."

Ko sem bil majhen še
 Sem vedno mislil de
 Le eno ne na svet;
 Da b' mogla m srce onet -
 Pa vendar se zgodi
 Da taka se odobi,
 Da se mi y anjo srce topi:

Sam eno zbral si bil,
 Zavezo žujo storil
 Podal sem ji roko,
 Da ljubim jo močno.
 Tudi ona meni je
 Objubila srce
 Ino yame živet, prisegla je

Idaj pa pozab'la je
 Ne zmisli več name
 Postalo nje srce
 Ledeno mizlo je
 Kaj dubitari, ne vem
 Al' b' nji več it' ne mem
 Men pa je dolgočas kerk nji
 ne grem.

Saj v men ljubezen da
 Je skoraj o gasnila,
 Pa vendar mi do nje.
 Spomin se vtisnil je;
 A' nezvestoba ta
 Me peče v duo srca
 In me je večkrat že vse
 žalost.

Kok rib'cam dobro gre
 Ker žije ne krpe,
 Al' prijete vodo,
 Pa nič ne zapijo,
 Al' voda se skali
 Se rib'cam žalost stii,
 Potem se j'limpa srce
 at.

Tud jaz k' sem majhen bil
Ne bil ki vinca pil,
Le z mekom pa z vodo
Napajal b' se zraklo,
Zdaj nekaj časa pa
M' je vinska kaphica
Razvedrajoča me tolažnica.

Si sice tolažit's
Se denem v denju pit'
Med brate slavnim
K' so volje zidane,
Si presuni projemno,
Z koj azci Arkano
Da si dolgo sice preganjamo.

K' bo prišla grenka smrt,
Pa bo moj hram zapuš,
Moj glazek bo nastran.
Jaz bom pa zohojan,
Ne bom več vinca pil
Njom v črni zemlji rajil
Potem si bom pa sice!

In tud' deklota vé
K' ste mlade in lepe
Le še en majhen čas
In mine lep obraz
Ko rozica nočne
Ko velkarsuša je
Tako se boste ve postarale.

En gl. Kadar tu memo grem,
Prav mило se ozrem
Tje v levisi kraj.
Od kjer je nosil kaj
Moj ljubljence sica
Oh zdaj pa ni več ga,
Zato sem vedno le
Žalostna.

Dokler sem majhna bila,
Sem vedna mislila
Da en'ga mi ne svet'
Da b' me mogel vemček kuzet,
A' hitro se zgodi
Da sencek se' zgubi
Pa mi majhni potojnosti

Enkrat je eden bil
M' je sice zase vnel
Podal mi je roko
Da ljubi me srčno
Da ga ne le gori
In zame hrepeni,
Vedno sladkih bil je besedi.

Moje mlado srce
Dokler žanj'ga je,
Oh zdaj pa mi miži,
Ker k' meni ga več ni.
L' je druga ljub'co zbral
Pa meni slovo dal
Tol' k' jaha le mi je
Zvestostal.

Te raski moj puatic
Je tolko bolj bio,
Da mi je židano kadro
Z vincem oblio.

XII. Mathematisch-physikalische Sektion.

Obmänner: Prof. Dr. Spies, Posen, Helmholtzstr. 2.
Realgymnasialdirektor Prof. Dr. Thieme, Bromberg.

69. Professor Dr. W. Bermbach (Cöln): Die Bindung des Luftstickstoffs in Natur und Technik.

Kombination mit der biologischen Sektion.

70. Professor Dr. K. Färber (Berlin): Über den Zahlbegriff in Lehrbüchern und im Unterricht.

Kombination mit der pädagogischen Sektion.

71. Professor Dr. M. Nath (Pankow): Die Meraner Lehrpläne in ihrer Stellung zu den allgemeinen pädagogischen Fragen der Gegenwart.

Kombination mit der biologischen und pädagogischen Sektion.

72. Professor Dr. P. Spies (Posen): Über flüssigen Wasserstoff.

Kombination mit der biologischen Sektion.

73. Professor Dr. K. Vogt (Breslau): Geometrie und Ökonomie der Bienenzelle.
(Kombination mit der biologischen Sektion).

Ausserdem ist die Kombination mit dieser Sektion für Nr. 75 in Aussicht genommen.

XIII. Biologische Sektion.

(1)

Je pa pticka vesela
Ko na vejci sedi,
Kaj da bi dečva ne bo,
Ko ravn puaba teži.

posli ko prouci, ¹¹ Gj. Palmotić. Iz uprtačnega se je razvil
zove ona rita (Gj. Palmotić). Iz uprtačnega se je razvil
tje primanjalo relativno primanjalo pomen: ski ko leži ob obro
bi (J. Gjorgjić); da deluje često onako, ko si pride
trav dan gip ovnik trav ko laklo (Karavjin). Iz relativ
polagoma razvil tem pomen: ko rao da joj ne m blago
je u plati, da gubav u lost mo joj ne mog se, dati,
trav v rota (Gj. Gjorgjić); ko mm v ase slavne otke i pride
to sm ne dej de (Gj. Palmotić); ot ko jest u glav, nije
i noge moje (N. Ranjina). Iz tega je razvidno, daje
ga trava, ko je skren laklo, in da se ko loži o nje
mi ti, kakor se loži kakor s podaj skov že in stem,
Na rest čeni stopinj nestrečnega laklo stoji da je stajerski
pinji skrenega laklo ti stojerski laklo. V sem tem besed
u stani laklo in sicer večinoma beg relativnega že,
trav mo se le časoma, kakor kazajo drugi stojerski jeziki,
na stajersčina. Daje to manj gl tudi glav naših besed
kazajo primeri, ki am jik gov navel ka kat in ko nalost
u.

1. zakaj se kako kuži v ku (u stojarsčini po stojarski

(2)

La eu polc' vinca
Bon jiaz ti se dau.
Prej da se bon
Na prot prodau.

zamoglaom tu...
v krovščici izgubili naglas na prvem zamoglanku ali ga naj reducirati,
n.p. v vsotah dākako, ščkako, ā kako ne bi im prot. Tu se je torej
tudi v krovščini a leško prišlo ~~malo~~ zamoglanku o v nastopnem glasu
ti pravočrtil, da imamo tam ko; dobitnički ko je kajpada ločiti od
ko kaj takeer, čakaveer in oprotih hrastov, Ker se tam vse do tega v
o. Tam si moramo tudi upad kajpanita & razlagati tudi nekake
žngaci, namreč po vriminativnem elipsi kakor v grškem κολικύιον
(lema kaže) iz *κολικαίον ali žyloxa iz žylyoxa od žya'veden'
~~'kolekaciov'~~ iz *κολικαίον ali kajpada tudi leško na preo
XIV. st. 244); sklicevali bi se kajpada tudi leško na preo
žngamam XIV. st. 244); sklicevali bi se kajpada tudi leško na preo
iz preko : preo brda; toda pri tem je mogoče naprej drugačna pri-
metanja in za nje elipsa : *preo-brda > *pravo-brda > preo-brda.-Itaj
možne je kako, xao ~~se~~ pri nas, če a skrajno naglas, to domo videti
na koncu tega članka.

ojmimo
branena, ~~se~~ denaroma, da bo dobro kat

na Krivu tegu čunka.
 Utem dem varnil vse prijavitelj. Ivanovi, ^{oprijem} ~~ne~~ čenovca, da dovede Net
 Slavoni nepravno, da je ne prapravo drugje Slavoni, da jo je nemogoče najti
 etnologije in da je nedlagoglasna. ^{Net} ~~Net~~ mi je nekaj doos o štajenkar
 kakti, tiam satnje, da ima ta veprnik samo pomen 'net' in ne 'alo'. Vaje
 stvar tako doos, kakor njegovi matoni, ki ven se zopet nje tvoril do zdaj.

3

Slovenjim prijatlin
Ta bodem vaspis.
Ljubco bom
gracio.

in zgrajeno.

Kakor varovalstvo in štopalstvo je nepotrebno tudi razločevanje
domničkova v "kadijskadam" naseljeno žgorej na začelku tega stanka;
toda primer šepin se je sko žnjega kuberč" isti se ne pbi izbran očetno.
Vsemino rajše žnjega kani. če naseljeni kadi, razgledni iz žgorej naseljenik
primenov, ni motenje razločka med temi stanki: šepin se ga ko tvoj-
nika', šepin se ga ko kot sovražnika', šepin se ga kot sovražnika',
šepin se ga kot sovražnika' in šepin se ga kot sovražnika'. Razločevanje
Med pomembno v tej praksi vati negrski nič prirake isti do enim kuberč
semin prirake isti' ali pa 'ich prirake isti, ta er mir prirake isti' ali
odloje pa isto: negrski so lahko primogajni ali pa vročini. Vaj vendar ni
koda, da imela čista kuberča vedno le isto in en sam edini primer. Ni namo
le tudi ncer vepnkor, ki imajo več primerov, n. p. polsebični, namomni,
negojni in spustni da. Člino za pogojni ko bi bilo po zgledovini jęgita
pivati nauga prau ko (kedi), ker to ni iz kade, tudi ne iz ako
ampak iz kęgda by, četer. kędby, hru. kędki (prim. Skadee u
Čechu ?; vendar je ko zaicl tudi hruky spodobiti k stęgjn
ke še dolgo kladem, tako da to ko najbry napoved jmagal.

Nekaj potrebna drugačnega, kakor to, kar smo obnavljali:

(4)

Bom konjičke gredao, bom pa
mačkami orao,

Bom pa z vrabci orao, bom pa
z vrabci orao.

Lakaj? Lavljciika...

celo mekej, trupa". Naša beseda je izgovor - vaj je ti
kem Roti - samo "glavo", kakor je izgovor naj še, našče,
čes). Beseda je res narejena iz kakoti: tako, kakor kapiti
kak(ot)-ti, mi ti ni mi-ti, č. mot' iz mla-y. Še ne more
v ko, o tem se more g. Imamo podučiti iz Martineve že
naprave o izgovorih v sedm. l^{ty}. Toda bog kakor mineni
moji poprijajo tega menja besedice h-le opreko-krušiki;
ovred kotaraja: ali kaj je on privedel, kako nesoma bi
= našemu kak(ot) ne je Martina plakala nad žalostim,
da miati moral ho; tad ji po volji doli išta, ko (= naši
naki pobarsten za njum gledal 18; ako ti kot ngopov
tan prišel), ko (= našemu kak(ot)) če moj dve vidovano
ti, žalost čuti do četrtega grada, ko (= našemu kak(ot)) četu
in štati gost angje točit do konca žitka mojega, ko (= naši
voja pamet vidovana bit turobno spominjati imati
u gradav. 1906. Da naki ta priatelj ta ko samo v glavnem
čme do nič Motilo; vaj so se iz parata kličini zvoj
odredi ugniki. Pomen govori japon tu, da ti ta ko bit
vabnega nakajajmo, že v daljnem bit priostojat. Sim

5

L. prišoo k meni, pa premlad si
mi bio,

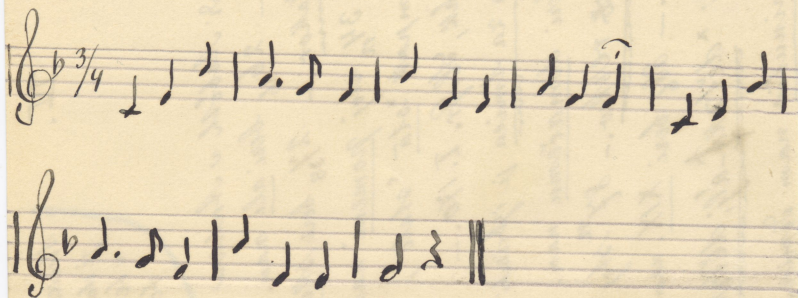
Pa premlad si mi bio, pa premlad
si mi bio.

Lakaj? Zavaljanka

Dainko sam piše na str. 104 svoje mnenje "novec arsur"
kako "Kak als wie". V primeru Ivanovljem, ki ga navaja za kakti,
(„delaj kakti drago"), ti pui kakti niti ni rezuški pivsek -ti, delaj, kakor -ti je drago".
ampak ^{pivsek} ~~dati~~ osebnega zaimka ti = tebi, torej „delaj, kakor -ti je drago".
več osebam bi v tem primeru šlagerce rekli „delajte kak vam drago"; vs
Ivanovljem primer je tvoj popolnoma ponesrečen. Sem seveda ne tajim,
da bi šlagerci poleg Kak in Kako, ki je relativen in volgovanja načinu
Kakor, glasili ce stopi ali more stati v nadrejenem stavku tako (tako), se radi:
Kakti v pomenih 'als', 'wie', 'gleichsam als', in 'Lienenschaft als'. Tako piše
Šerf v "Krijgeri". Čadno zdig človeka: "vso ga (je) v paravižno srečno
Kakti v senco živlonja postavil 13; vs tati Kvar, Kakti nesrečne posleste
Kakti no nepokornosti prvega človeka... občinno 16; Moja pregrešenja
preloma no nepokornosti prvega človeka... občinno 16; Moja pregrešenja
me Kakti legka trenen bejijo 16; Kak ki ga nekda na Kalovski gori
Kakti hudeca mreti v dia 17; Jezusovo preobrazenje spominja tuir
Kakti hudeca mreti v kersti, Kakti na pomočel k učetni zdravji 31;
na našo proujenje
Kak je on altarški sakrament, sveto Rečno telo postavil, Kerega bi se mi
mogli uživati, Kakti kolerege pomočka k našeni znavnanji o puo-
nega 51; ⁱⁿ njemi Kakti krli neblitelmi, vso čast slajalo 77;
ⁱⁿ ostni den častivno v Jenuzalem po hajel, Kakti

6

Dečva je zaubernu,
Puarbe pa rada ma.
Puarbi odidejo,
Je pa bouna.

Obmann: Prof. Dr. Pfuhl, Posen, Bergstr. 10a.

Gymnasialdirektor Dr. Liman, Bromberg.

74. Professor Dr. F. Höck (Perleberg): In welcher Beziehung kann der biologische Unterricht fördernd auf die gesamte Geistesbildung der Schüler wirken?

Kombination mit der pädagogischen Sektion.

75. Professor Dr. A. Jentzsch (Berlin): Über das Kali und seine Lagerstätten.

Kombination mit der mathematisch-physikalischen Sektion.

76. Direktor Dr. K. Matzdorff (Berlin): Die Stellung der Biologie im Organismus der höheren Schulen.

Kombination mit der pädagogischen Sektion.

77. Professor Dr. H. Miessner (Bromberg): Die biologischen Reaktionen und ihre Bedeutung für die Naturwissenschaften; mit Demonstrationen.

78. Professor Dr. F. Pfuhl (Posen): Das Herbarium im Unterricht.

Kombination mit der pädagogischen Sektion.

79. Dr. R. Schander (Bromberg): Pflropfbastarde; mit Demonstrationen.

80. Professor Dr. E. Wernicke (Posen): Spirillen als Blutparasiten; mit Lichtbildern.

(Ausserdem ist die Kombination mit dieser Sektion für Nr. 69, 71, 72, 73 in Aussicht genommen).

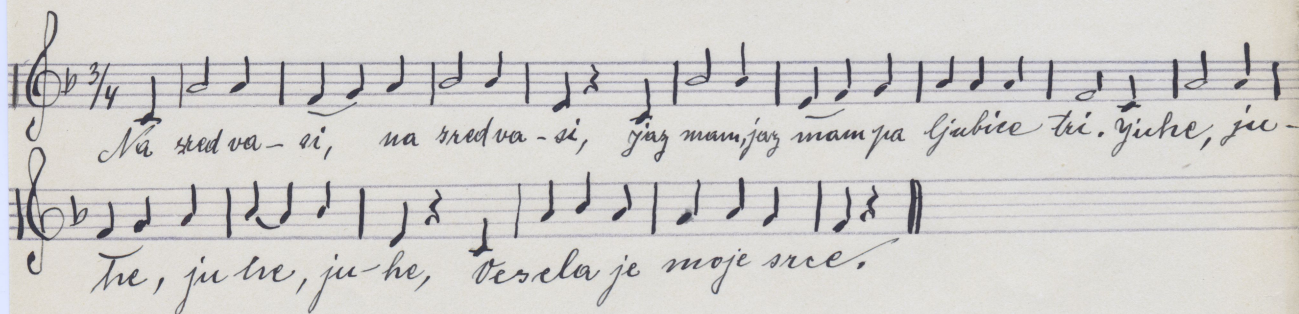
Na sred vasi, na sred vasi,
Jaz mam, jaz mam pa ljubice tri.
Juhe, juhe, juhe, juhe,
Vesela je moje srce.

Na sred vasi, na sred vasi,
Vsem prijim bom kupil krenčice tri.

Te prvi bom kupil belega,
Marijinega srca veselega,

Te drugi bom kupil rdečega,
Marijinega srca gorčičega,

Te tretji bom kupil pravelega,
Marijinega srca te pravega,

Na sred va - si, na sred va - si, jaz mam, jaz mam pa ljubice tri. juhe, ju -
he, ju he, ju he, Vesela je moje srce.

V pliberškem gartlnu rožice coeto,
 Bele noj rdeče noj pisane so.
 "Dečeva natrgaj mi,
 Pišle naredi mi,
 Lepo ga z židla praprij!"

Jaz pa že rožice natrganč mam,
 Žida pa o skrinjici spravljeno mam.
 Pišle storiva bom,
 Z židla praviva bom,
 Puabič le pridi po uga!"

Al bom jaz prišou, kne prišou bom
 I menoj bo še prišou te ljubimajšpan.
 Temno je, setrah meje,
 Ne vem, kjer najdemo te."
 Puabič, le o kamerci sem."

Puabič pa zmagaj pod sknom stoji,
 Dečeva pa noči o kamerci spi.
 "Vstani gor ljubica,
 Svetiš kakor lunica,
 Lejše kak solnce po dni."

Jaz pa knočem, gor istojint,
 Nihtrnem fantu odgovora da,
 "Tebe bo grivalo,
 Da se boš jokava,
 Jaz se ti bom pa smejav."

Edrava ostani ti ljubca mija,
 Jaz pa prabandram iz tega
 kraj.
 Bog ti zdaj lahko noč,
 Men pa nebeška moč,
 Zdalaj ni na vekomaj."

V pliberškem gartlnu rožici coeto, bele noj rdeče noj pisane so.
 dečeva na-trgaj mi, Pišle na re di mi, Lepo ga z židla praprij."

Ljudev sem nekaj novega,
Od svojga dekleta zaljubljenega,
Ona si zbira drugičega, za mene
pa mara nič več.

Dekle po vrtu sprancirava,
Vse sorte rožce nabirava,
Nageljček, rosenkvauc, rosmarin,
Iz tega ti pušle naredim?

"Kaj pa sem slišal, ti ljubica,
Oj ti presneta deklica?
"Da me hoče zapustit,
In drugega fanta dobit."

"Nočem sebe zapustit,
Nočem drugega fanta dobit;
To le tisti pravijo,
K' se xrame jezijo."

"Tiho le rahlo ti ljubica,
Da kue bojo zvedeli Mamica,
Da kue bojo zvedeli te drugi ljudje,
Da nisi za moje srce."

"Deci, kak pa za pušle bo,
Ker po gini rožce ne cveto?
Pušle mora biti zelen al pravo,
Se prej da sam slovo jemav."

"Bog te shram, dušo in telo,
 Če bi ti blar, kak 'na purpetica,
 Naj kuc boš več moja ljubica."
 Če bi ti bil kak en največji radeč,
 Moj pučič kuc boš več.

"Zdrava ostani ti ljubica,
 Naj tvoja ta tela posteljica,
 Kolkokrat sem se vanjej naspao,
 Zdrav bom pa slovo jemao."

"Bog te shram, dušo in telo,
 Meni h tebi več ne bo.
 Meni h tebi ne bo več,
 Nojna ljubica je preč."

Zvečer sem nekaj no-ve-ga od svojga de-kleta pre-ljubljenega.
 Ona me hoče z-ga-pustit, in drugoga fanta dobit.

Guz pa pojdem na Gorensko
Tu pa Oberstajersko.

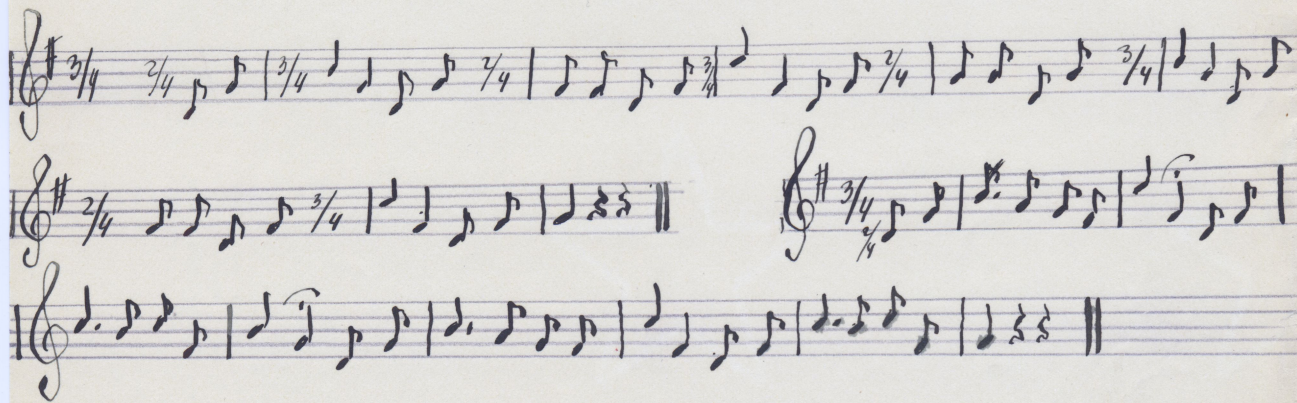
Nihče drug ne pojloz maro,
Kot te dobre hišice.

I krenjliki bojo pot kazale,
I perjem senco delale.

Tam bom videl histro dekle,
Ki je včasi moje blo.

„Kaj ti dekle tukaj delaš,
Tu na Oberstajerskem?“

„Tiste rajte premišljujem,
Tak je včasi uštik blo.“

Ali me boš kaj rada mela,
Ko bom nosil suknojo to?
Sabljičo preperano,
Pis'kico nabasano.

Jaz bi te že rada mela,
Ko bi zavol' mama smela.
Pa mi mamica branijo, hišico
Ker tinaš premajhno.

Kteri ima visoke hiše,
Tisti tebe ne poiše.
Kter' ima radost blaga,
Tisti tebe ne pozna.

Hišica res ni velika,
Pa sem prantič, kak se šika,
Čez en mesec al čez dva
Se boš za mano jokala.

Jaz se mi' bom za te jokala,
Rajši si bom z drugo zbrala,
Kter bi imel radost blaga,
Hišico v nastropja cloa.

Ko voda bistro teče,
No dekle pere graud,
Tu fantič mimo teče.
Korajžem ko soldat.

Le pojdi dekle sem,
Se, kaj ti jaz povem:
Le hočeš moja biti,
Te vzamem, to je semuj.?

Kak grodo ti živiš,
Zemiti se želiš,
Morbit da v vaši fari
Nobene ne dobiš.

Se nimam petnajst let,
Ne smemil se fantu met.
Oh fantič se počakaj,
Le hočeš mine čmet."

"Se nek bi ti povedla,
Pa bilo bi to srčam,
Kaj sem čez te izvedla,
Čez tvoj srčemaški stan."

Je vse veselo, kar živi,
Pa moje srce vendat ni.

Bazjalon ga je fantič moj,
Ker je obljubil gorko sooj.

Obljubil ga je stotavičkrat,
Purse je zlagal vsakiokrat.

Le spravaj, spravaj sinček moj,
Daj brö prapot, ko je oče tvoj.

Bom vse prodal, kar imam,
Le bom predal, delj ko žmam.

Čez to dolino markuško
Su jakoč mesto bistuško.

Bom šivala, bom štrikala,
Bom svojega sinka zibala.

Handwritten musical score for the song. The score is written on three staves using a treble clef and a 2/4 time signature. The melody is simple and folk-like, with many eighth and sixteenth notes. The lyrics are written below the notes in a cursive hand.

Je vse veselo kar ži- vi, kar živi, kar živi Pa moja srce
vendat ni, vendat ni, vendat ni. Je vse veselo kar živi, je vse veselo
kar živi Pa moje srce vendat ni, vendat, vendat, vendat ni.

Ko mi urca ti polbije,
Me to v srcu veseli,
Moj fantič k mini pride,
Se mu sabelca svetli.

Pa z njim mi verjamem,
Da samo tebe imam,
Če glih v soldaškem stanu-
Z močjem ves obdan.

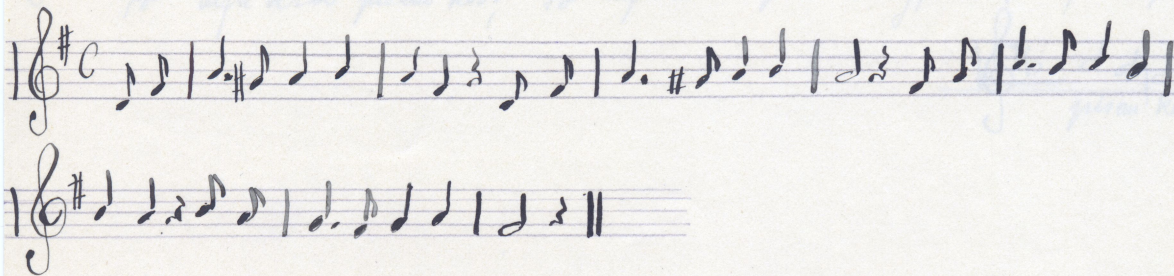
Le malo dol se vsedi
Na mojo desno stran,
Da mi bodeš ti povedal.
Kak je soldaški stan.

Le musika mi gila
Srce me veseli;
Moj dekle pa žaluje
Čj fantič kje & si ti.

Seveda bi se vsedel,
Na tvojo desno stran
Čo bi le ya gnišo vedel,
Da sem tvoj ljubček sam.

Oh žalostno na uri,
Čj zvonček je zapel.
Pa takrat je moj ljub-
stvo od mene ogel.

Le me kropla nozardene,
Al grablja ne umori,
Joz gnišo nazaj pridem,
Moja ljuba spet si ti.

Po luſti leta piſan kos.
 Ta kos ima devet dežel.
 Na vsaki deželi grade tri.
 Na vsakem gradu sine tri.
 Vsak sin pa ima ſukrjete tri.
 V vsaki ſukrjeti žepce tri.
 V vsakem žepcu kromce tri.
 Na vsaki kroni križe tri.
 Na vsakem križu vejce tri.
 Na vsaki k veji kos sede.
 Vsak kos ima devet dežel.

Nocoj je en fain večer,
Jutri bo en gawern dan.

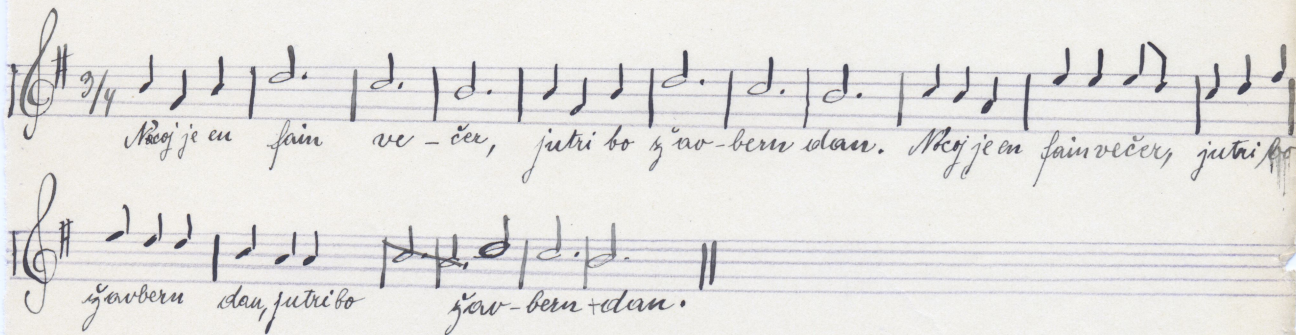
Fantit na vojsko gre,
Lalostno je sree.

Kugla ga doleti,
Fantit na stean lezi.

Marija pa mino gre,
Klic ga po ime.

Johanes le vstani gor,
Gremo na Jezusom.

Kak bi jaz ostani gor.
Kuglo pri srei main.

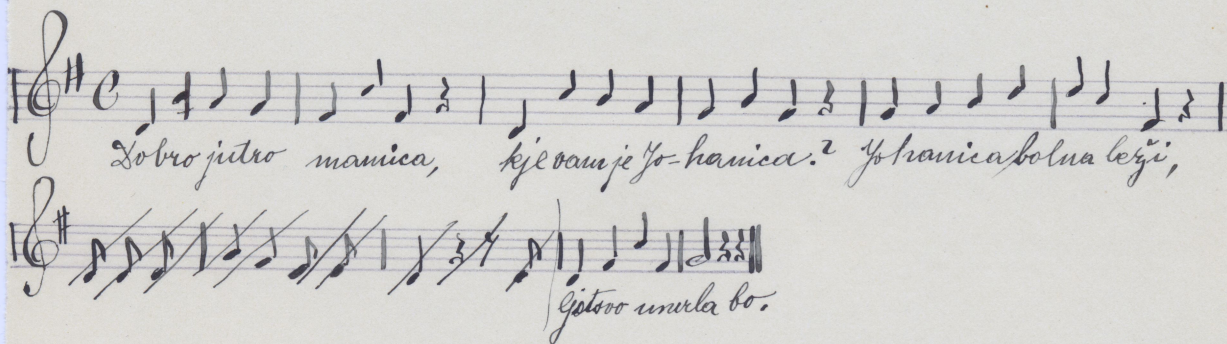
Dobro jutro manica,
Kje vam je Johanica?
Johanica bolna leži,
Gotovo mi umrla bo.

Le Johanica umrla bo,
Jaz pa pojdem v grob za njo.
Le pojdes v grob za njo,
Mazaj^{te} več sto ne bo.

Dva k duho ona pridesta.
Johanici grob požegnata.
Truplo bo počivalo
Duša pojde v sveto nebo.

Dva deklica pridejta,
Johanico preoblečeta.
Manica to vidi
Se zašoka.

Štiri fanti pridejo,
Johanico gor zavzdignejo.
Na žegnan britov odnesejo
V zemljo zagrebejo.

Na sinjem morja na bodeh,
Oj pere dekle srajci doe.

Oj Mimo pride fantič mlad,
Korajžen kakor en soldat.

On vpraša: dekle ti povej.
Komu pereš srajci doe?

Eno perem bratcu
Oj dolgo srajco ljubčeku.

Oj dekle, dekle ti povej.
Koga ljubiš bolj, povej?

Ljubiš bolj bratca
Kakor svojega ljubčka?

Ljubim bolj bratca.
Kakor svojega ljubčka.

Le jaz ljubčka zgubim
Lahko drugega dobim.

Le pa bratca zgubim,
Drugega več jaz ne dokim.

Fant potegne oster meč,
In odneka glavco ljubci preč.

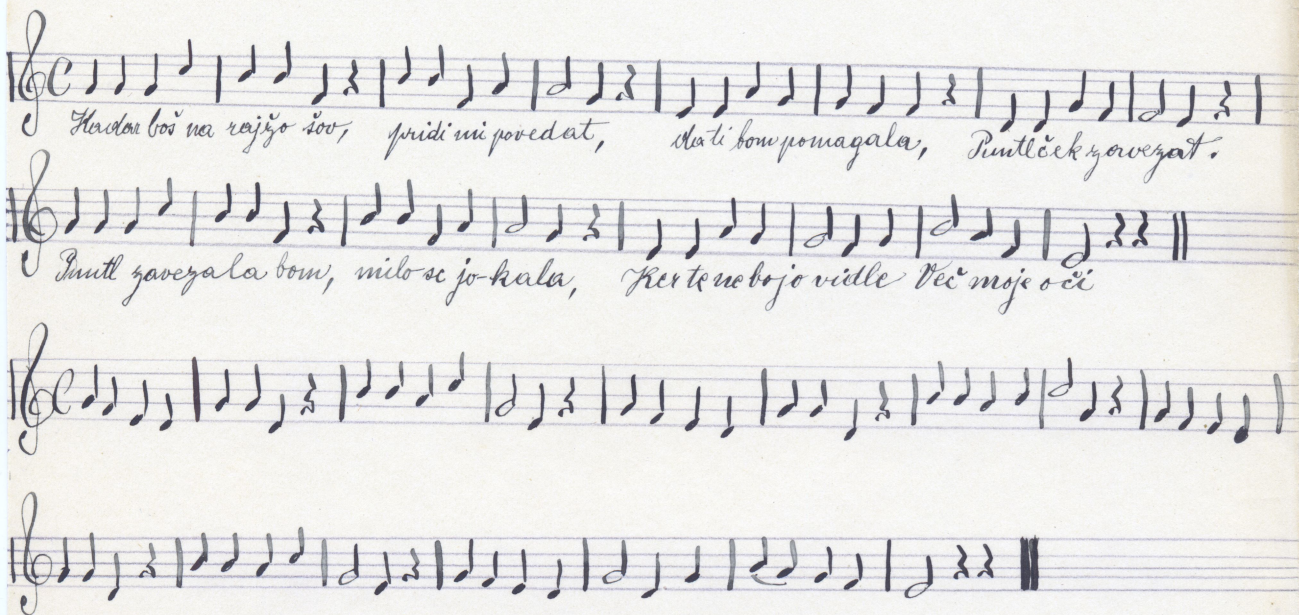
Po morju glava zaplavalala,
Fantu je odgovarjala:

Lump si bil in lump še boš.
Dokler po svetu hodil boš.

Kadar boš na rajžo šoo,
Pridi mi povedat,
Da ti bom pomagala
Puntlček zavezat.
Puntl zavezala bom,
Milo se jokala,
Ker te ne bojo vidle
Včr moje oči.

Kadar boš nazaj prišo,
Pridi mi povedat,
Da ti bom pomagala
Puntlček razvezat.
Puntl razvezala bom,
Milo se smejala,
Ker te bojo vidle
Spet moje oči.

Jaz pa eno ljubio mam,
 Klaj nuce, ko ljubim inč sam.
 Drugi k njej hodijo,
 Mene proč gonijo,
 Mene pa sree boli.

Pila sem ga celi dan,
 Čj' da je že večna luč blo,
 Ko je zvonilo,
 Si ji je mudilo:
 „Oh ljubi le groma domu.“

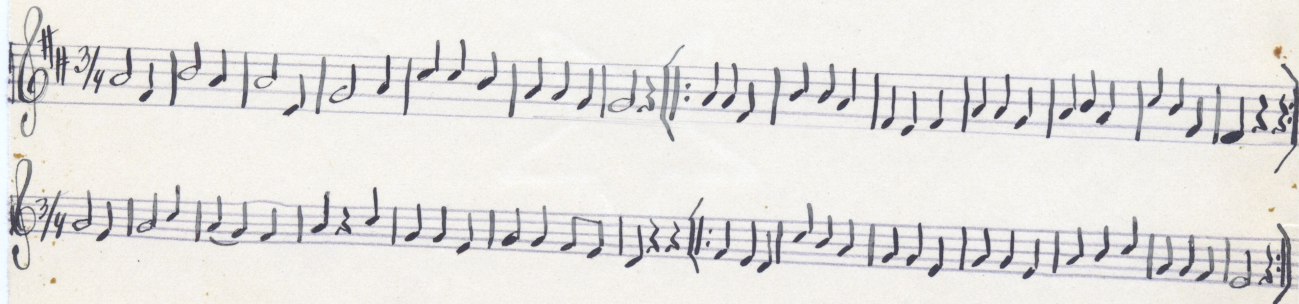
Oh preljubi fantič moj
 Boš prišel ti k meni nočoj?
 „Laj sem ja rekoč,
 Bom k malu prišeloo,
 Se dajmi od kamerce ključ.“

Čj' preljuba ljubica,
 Čj' vsaka si kriva le ti,
 Ljubi me si ga piva,
 Si se veselila no
 No zdaj se pa kvi napij!

Vra bje polnoči
 Ko fantič pot oknom stoji.
 Se je mislao glasiti,
 Pa je čul govoriti,
 Sta bila dva druga pri njej.

Puikomam iikano,
 Trebrno stikano,
 Puška je mala,
 Poparila x'bo kimalu.
 Ojo tekla ja kamerci kri.

Oh preljubi puabič moj
 Čj' tega ne stori nočoj,
 Te duše so večne,
 Te trupla so grošne ne,
 Čj' kam bojo razjzale zdaj.

Gozdič je že zelen,
Travnik je raz cveten.
Ptčki pod nebom
Vseelo pojo.

Tički jaz sprašam vas.
Al že bo skor pomlad?
Al že bo skor pomlad,
Lilena pomlad?

Pomlad je skoro bo,
Ho mene na svet nebo,
Ho mene in tebe
K pogrebu neso.

Godci mi godejo,
Angelci propejo,
Dušo mi spremljajo
V sveto nebo.

Nela sem šest deklet,
Ki so me vplelele.
Zdaj me pa spremljajo
V čino ženilo.

Nela sem krancelj lep
Štiri in dvajset let
Zdaj ga pa kočé sam
Jezusček met.

Širje fantje špilajo,
Tja no mlado dekleco.

Prisou je en stari ded,
Ki je hotel to dekle met.

Rekel je ta stari možak:
"Naj se vržem jaz enkrat!"

Vrgou je to prvokrat,
Goviral je to prvokrat.

Dekle to je slišalo.
Milo se je jokalo.

Dekle, oj, ne joči se,
Laj ne bo nič zalega.

Mlademu dati kos pragače,
Staremu pa steklače!

Prisel je en mlad soldat,
Deklico bi govilal rad.

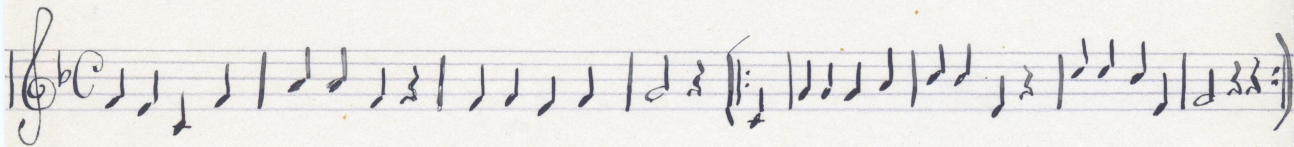
Rekel je ta mladi soldat:
"Naj se vržem jaz enkrat!"

Vrgou je to prvokrat,
Goviral je to prvokrat,

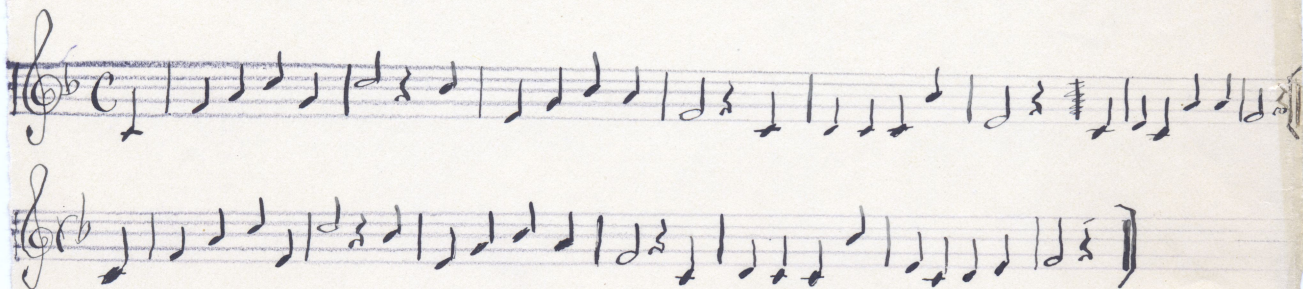
Rajši z mladim praprot žet,
Lako s starim krone štet.

Mlademu dati liter vinca,
Staremu pa koš pelinca.

Mlademu dati pestan ylat,
Staremu pa strik na vrat.

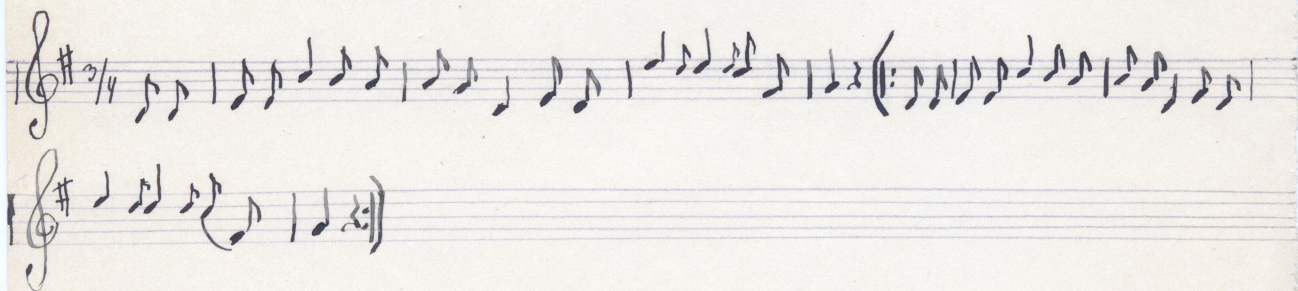
Ko sem še majhna bila,
Sem tako mislila,
Oj da ga ni na svet,
Da bi mogov mi kruček vzet.
Do lalko se zgodi,
Ta kruček se zgubi.
Pri eni majhni priložnosti ..

Ko bi vedela, da bo puab prišoo,
Prav visoko bi prestelava;
Ko bi vedela, da bi kne prišoo,
Bi doo pucepetava.

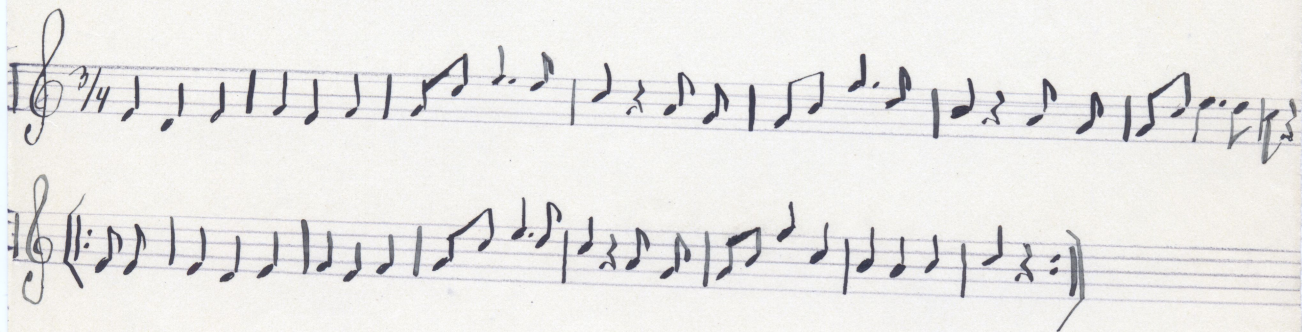
Ko bi vedela, da bo puab prišoo,
Bi si cigije univca;
Ko bi vedela, da bi kre prišoo,
Bi je čine pustiva.

Ko bi vedela, da bo puab prišoo,
Bi mu pišela narediva;
Ko bi vedela, da kre prišoo,
Bi vse ročce prokosiva.

Bratovi sprednagi, ste daleč od nas;
Je veliko hoda, kjer je bistra voda.
Na perutih gubezni gaj, pridem še k vam,
In v duhu vam roko prodam.

Prijazna grlica se tud veseli,
Ker je lustno na svet med bratovi živet.
Sam Bog nas oboari še tua znanost;
In v nebeški raj vas naj prodež.

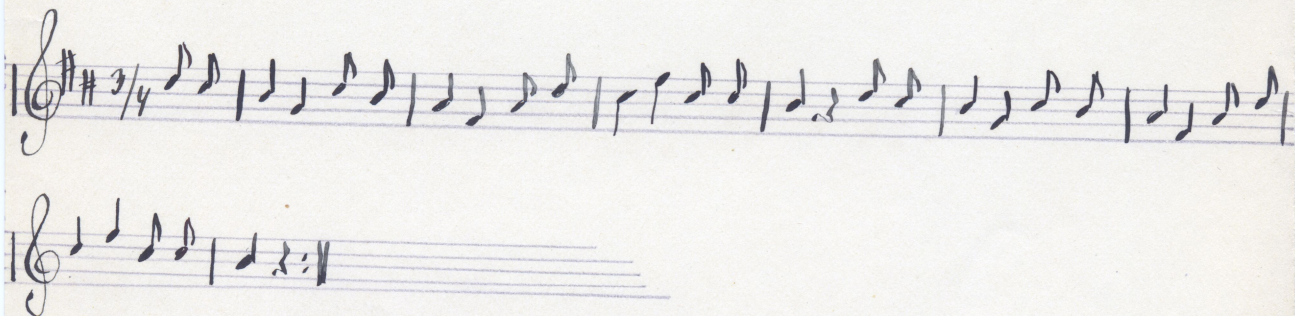
En student je pisno pisno,
Da bo novo mešo brao.
Micka pa je pisno pisala,
Da bo k novi meši sla.

Želi goant bi si obleka,
Da bi k novi meši sla.
Pa bi drugi ljudi rekli,
Da sem preveč vesela.

Žni goant bi si obleka
Da bi k novi meši sla.
Pa bi drugi ljudi rekli,
Da sem preveč žalostna.

Boleči goant bi si obleka,
Da bi k novi meši sla.
Pa bi drugi ljudi rekli,
Da sem preveč ofertna.

Plavi goant bi si obleka,
Da bi k novi meši sla,
Pa bi drugi ljudi rekli,
Da sem preveč zvesta bla.

Oj ljubi iti,
Oh to se mi zdi!
Kak lepa, kak ljuba,
Pa dolič je k njej.

Grabni globoki,
Velki protoki,
So ooyke steze,
No po travnici gre.

Mi mamo dro bliže
ideklete lepe,
Pa mam le te daljue.
Doprodajo se.

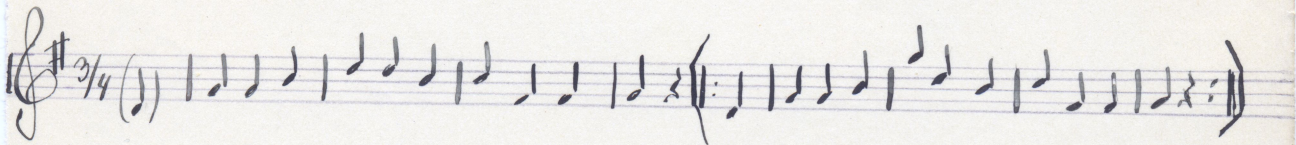
Te doličine čem meti,
Po zrn no po leti,
Al hoješ dekle,
Se sbežam se te.

Deca pa zunaj
Na hanku stoji,
Pa z hradco briše
Sovzene oči.

"Daj mi te rinčiko,
Mojo to srebrno,
Ja se bom dekle
Potrošala z njim."

"Jaz ti pa rinčke
Glate kne dam,
Rajši te sbežoj
Na postlo pclam."

Rajši umijem za te,
Kak pa sbežam se.
Pridi čez kavno polje,
Ne morem prozabti na te.

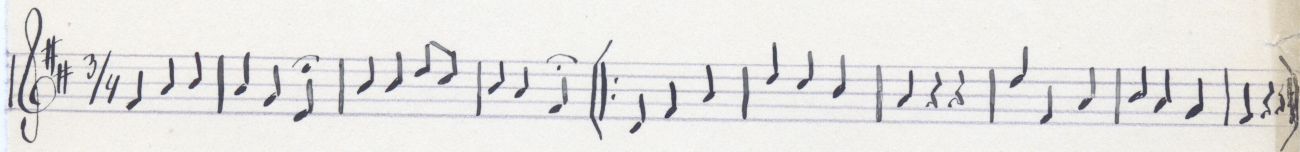

Sijaj mi solčice,
 Črez tri gorice,
 Tvo črez ravno polje,
 Tam kjer je dekle moje.

Sijaj mi, al pa ne,
 Jaz sem od ljube fraj.
 Ljubca že drugega ma,
 Jaz bom pa ležjo doma.

Jaz si bom drugo zbral,
 Pa ji bom pristanč dav,
 Tu bodem hodil k vji spat,
 Pa jo bom ljubil en čas.

Tenka po strunica,
 Žela ko lilijsa.
 Rudeča ko moj glenov cvet,
 Sam Joz jo je dav na ta svet.

Nežika je bila stana kraljevega,
Kralj Faraon je v svate prišel,
Prinesel srebra in zlata:

"Nežka, al hočeš bit moja?
Jaz ti se več srebra dam.
Nežka, al hočeš biti moja,
Ti še kralstvo dam."

Nežka je odgovorila:

"Kralj Faraon, prepozdi je.
Za ženina sem si zbrala
Usmiljivega Jezusa."

Kralj je žalosten spatol,
Nežkan očja pra sedit;
Nežkin se je tak zarotil:

"Čakaj, čakaj Nežika,
Al ti ročeš bit Kraljica,
Boš med Frajke vžijena
Ta prvi, ki se je k njej pri~~st~~ružil,
Je bil od anglejcev pečen
Ta drugi, ki se je njej pri družil,
Je bil od kudiča umorjen.

Nežkin očje se je tak zarotil:

"Čakaj, čakaj, Nežka,
Al ti ročeš kraljica biti,
Boš na gmadi pečena!"

Kedar je grmada narokujše gorela,
So ljudje Nežko gor vrgli.

Kujše je grmada gorela,
Rejše je Nežika bila.

Kudje so vsi videli,
Da Nežki ogenj nič ne ole.

Nežkin oče se je tak zarotil:

Čakaj, čakaj Nežka,

Al ti nočeš kraljica bit,

Go ti pa glava odshekana."

Nežka je odgovorila je:

Zgovati se po volji Bogjč.

Da ženina sem si zbrala usmiljenega Jezusa.

Nežkin oče je meč priimel,

Je Nežki glavo ožekal in je rekal:

"Vidiš, vidiš ti Nežica,

Čako si mogla hitro umreti."

Mimule so tri roči,

Nežkin oče v spranje prišli je rekla:

"Ole, ole moje oče,

Bog vam daj eno lahkonoč.

Moni se pa sveti gori v nebesih.

Prav ena svetla luč.

O vebelje neizrečeno!

Moja krona sveti se,

O veselje neizrečeno,

Moja krona se sveti
lepo.

11
Jab' saj povedal bil
Zakaj m' je to storil
Ja ki manj'ga ložej'
Pozab'la ga vselej',
Tako ne morem pa
Sem vedno le žalostna
Manj se vselej bom se
zmišlila.

Tie'cam pa dobro gre
K' se problem pevice,
K' pojajo zmiraj okrog,
Vesele z mladostnih nog,
Se jem pa žalost stri
K' jih zima razprodi
Potem se jim pa srce hladi

Tudi jaz k' sem majhna h'la
Sem bila vesela
v prostih družicah
Med mojih rožnicah,
Lmo-rado pevale
Z rož'cam k'piceprase
K' nam se rane srce neznane bile.

Oh zdaj o pelji pa
Na najdem veselja
Ker pojem le vsem
K' ga nek' daj-šubla sem
O sladkih mišicah
O pretilih veseljah
K' njih zamaknil je
Ovde jah.

K' do prišla grenka smrt
In bude sreča umrt,
Po moja žalost prec
Ne bo ne dela več;
Moj očiček pa pri men!
Po v zemljo položen
Oh da, bi be pred
Ne bil zgubljen.

In tudi fantiči vi!
K' ste mladi in brdri
Ker nič ne paziote,
Se hitro stasaste.
Tudi vsem bo prišel čas
K' vam bo ostal bil glas
Ne boste speljem več
Tudihi' mas.